

Skarżący zwraca uwagę na to, iż zarzut ten jest bezpośrednio związany z jego drugim zarzutem opartym na naruszeniu zasady niedyskryminowania wynikającym z nieprawidłowego składu komisji konkursowej. Na tej podstawie, skarżący podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie zastosował prawidłowo tej zasady, a przynajmniej nie uzasadnił wystarczająco w odniesieniu do cech szczególnych tego konkursu; ponadto źle zrozumiał jego zarzuty i nie dokonał analizy niektórych z nich.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Kaučuk przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/07)

(2007/C 82/102)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaučuk a.s. (Kralupy nad Vltavou, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci M. Powell i K. Kuik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 do 3 spornej decyzji w całości lub w części w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 spornej decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na Kaučuk grzywnę wynoszącą 17,55 mln EUR i ustalenie znacznie niższej kwoty grzywny; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny, w której Komisja uznała, że poprzez uzgodnienie cen towarów, dokonanie podziału klientów na podstawie porozumień o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymianę informacji handlowych dotyczących cen, konkurentów i klientów skarżąca oraz inne przedsięwzięcia naruszyły art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG.

Na poparcie tej skargi, strona skarżąca utrzymuje, że Komisja:

- naruszyła prawo przypisując skarżącej prowadzoną sprzedaż przez jej pośrednika Tavorex, niezależnego podmiotu prawnego;
- naruszyła prawo nie przedstawiając w sposób wymagany prawem dowodów na to, że w okresie od listopada 1999 r. do listopada 2002 r. Tavorex dopuścił się pojedynczego i ciągłego naruszenia;
- dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że te same fakty są wystarczającym dowodem na to, że Tavorex dopuścił się naruszenia, lecz nie są wystarczającym dowodem na to, że zostało ono popełnione przez innego producenta;
- naruszyła prawo stosując wspólnotowe prawo konkurencji w odniesieniu do strony skarżącej i spółki Tavorex, nie ustalając przy tym występowania wystarczającego związku między skarżącą a spółką Tavorex, przedmiotową działalnością i obszarem Wspólnot Europejskich, co jest sprzeczne z orzecznictwem dotyczącym eksterytorialnego stosowania wspólnotowego prawa konkurencji;
- dopuściła się oczywistego naruszenia prawa i popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że przez pośrednika Tavorex skarżąca dopuściła się naruszenia w zakresie kauczuku butadienowego, towaru który nie jest ani sprzedawany, ani też produkowany przez skarżącą;
- dla celów ustalenia wymiaru grzywny, nie przedstawiła dowodów na to, czy przez pośrednika Tavorex skarżąca dopuściła się naruszenia umyślnie lub na skutek niedbalstwa; oraz
- dopuściła się oczywistego naruszenia prawa i popełniła oczywisty błąd w ocenie nie stosując wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Unipetrol przeciwko Komisji

(Sprawa T-45/07)

(2007/C 82/103)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unipetrol a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci J. Matějček i I. Janda)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości lub w części, przynajmniej w zakresie w jakim dotyczy ona spółki Unipetrol;
- posiłkowo, wykonanie przysługującej Trybunałowi nieograniczonej jurysdykcji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy w emulsji, w której Komisja stwierdziła, że poprzez uzgodnienie cen towarów, dokonanie podziału rynku klientów na podstawie porozumień o niepodjęciu agresywnych działań i wymianę informacji handlowych dotyczących cen, konkurentów i klientów, skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Na poparcie swoich żądań skarżąca twierdzi, że Komisja:

- popełniła błąd w ocenie nieuwzględniając dowodu na to, że posiadanie przez skarżącą wszystkich udziałów w spółce Kaučuk ma charakter czysto finansowy lub ewentualnie, popełniła oczywisty błąd w ocenie nieuwzględniając dowodu na prowadzenie przez spółkę Kaučuk rynkowej działalności w charakterze niezależnego podmiotu gospodarczego, bez żadnej ingerencji skarżącej w sprzedaż i politykę marketingową tej spółki w dziedzinie emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego; oraz
- naruszyła prawo dwukrotnie przypisując to samo zachowanie dwóm odmiennym podmiotom gospodarczym tj. spółce Kaučuk i skarżącej będącej udziałowcem tej spółki.

Pozostałe zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są takie same lub podobne do tych podniesionych w sprawie T-44/07 Kaučuk przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)

(Sprawa T-47/07)

(2007/C 82/104)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ratiopharm GmbH (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie R1047/2004-4 dotyczącej zgłoszenia nr 001701762;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BioGeneriX” dla towarów i usług z klas 5, 35, 40 i 42 (zgłoszenie nr 1 701 762)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy ma dostateczny charakter odróżniający i nie ma konieczności pozostawienia go do swobodnego używania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2007 r. — ratiopharm przeciwko OHIM (BioGeneriX)

(Sprawa T-48/07)

(2007/C 82/105)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ratiopharm GmbH (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie R1048/2004-4 dotyczącej zgłoszenia nr 001701762;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.